

În atenția tuturor celor interesați

Stimați cititori,

Deși știu că este un text plictisitor, sunt nevoit să îi rog pe cei care au nelămuriri cu privire la persoana mea să sacrifice câteva minute pentru a citi această scrisoare.

Ea poate fi publicată oriunde, de oricine, cu condiția ca textul meu să fie redat integral și corect reprodus. Dacă sunt vizate doar unele aspecte ale activității mele, pot fi reproduse capitolele considerate de interes.

Vreme de mulți ani au fost puse în circulație o serie de lucruri neadevărate despre mine. Unele au fost insulte sau denigrări grosolane, altele, insinuări viclene, altele falsificări sau minciuni prin omisiune.

De ceva timp sunt semne că atacurile la adresa mea par să capete un nou avânt. În general, se pleacă de la întrebarea viclean-retorică: Ce-a făcut, dom'le, ăsta, în ultimii 26 de ani? Unde a stat ascuns? Ce aranjamente – precis, neonorabile – o fi făcut? De ce a tăcut atâția ani? Etc., etc.

De când există internet în România, toate datele privind activitatea mea sunt accesibile publicului larg. Ele au fost prezentate sec, corect, cu titlu pur informativ, pe un site anume dedicat, *munteanu.ro*. Evident, nu m-am așteptat ca cei angajați în mașinăria defăimării să aibă decența să îl consulte sau să-mi solicite opinia înainte de a răspândi tot soiul de grozăvii despre mine (pe aceeași pagină sunt, de 17 ani, și toate datele mele de contact). M-a mâhnit doar când, uneori, oameni din afara acelei mașinării, au preluat și răspândit neadevăruri fără a ține cont de informațiile prezentate de mine. Dar, cum se zice, asta e viața !

O să insist, în cele ce urmează, nu atât asupra lucrurilor pe care le-am făcut, cât asupra celor pe care NU le-am făcut – nu doar în ultimii 26 de ani, ci dintotdeauna.

Ilegalități, venituri, foloase materiale

Nu am participat niciodată la vreo ilegalitate, nici direct, nici indirect, în nici un fel (poate, doar, cu excepția activităților anticomuniste din perioada 1984-1989 care, în logica regimului de atunci, ar fi putut fi considerate “ilegale”).

Nu am primit nici un fel de venituri necuvenite, avantaje, bani sau bunuri materiale, niciodată. Am trăit din munca mea și nu sunt dator nimănui cu nimic. Singurele mele resurse materiale au fost salariul de muncitor în anii 1983-1987, bursa de student (1987-1991) și veniturile realizate, legal, de companiile create de mine, alături de asociații și colaboratorii mei – toți, fără excepție, cetățeni români, oameni profund cinstiți și fără nici o legătură cu sistemul politic sau cel de afaceri conexas acestuia.

Activitate economică, privatizări, asocieri

În întreaga mea activitate economică, nu am primit nici un fel de sprijin (finanțări, aporturi de capital, contracte preferențiale etc.) de la nimeni.

Nu am privatizat nimic. Nu am dobândit terenuri, clădiri, spații sau alte bunuri, mobile sau imobile.

Nu am avut asocieri sau colaborări cu persoane din zona politică sau de putere, a cercurilor de afaceri sau de influență conectate la acestea.

Nu am făcut comerț cu nimic (cu excepția cărților pe care le-am editat, dar de pe urma cărora nu am câștigat nici un ban).

Principala mea activitate a fost în domeniul resurselor umane, reprezentând 99% din cifra totală de afaceri a firmelor care au sau au avut vreo legătură cu mine. Aceste societăți, pe care le-am condus în perioada 1995-1999 și în care încă mai dețin acțiuni, sunt cu taxele și impozitele plătite integral și fără nici un fel de datorii. Peste 98% din încasările totale ale acestor firme sunt rezultatul serviciilor oferite unor mari companii private, ai căror proprietari sau administratori nu fac parte din cercul meu de prieteni sau cunoștințe.

Activitatea științifică și profesională

Mi-am finanțat singur întreaga activitate de cercetare științifică – inclusiv cercetările de teren și cărțile pe care le-am publicat.

Pentru cei 10 ani (1999-2009) în care am predat la Universitate, ca profesor asociat, nu am primit salariu decât pentru câteva luni; ca cercetător asociat la un institut academic (2010-2016), am lucrat, de asemenea, *pro bono*.

Activitatea civică, culturală, patronală

Nici de pe urma activităților mele civice nu am avut vreun beneficiu material. Întreaga muncă depusă în colaborarea cu asociații civice, fundații, confederații patronale, ligi, societăți culturale, în țară și străinătate, a fost strict voluntară, neretribuită, indiferent de funcțiile deținute în acele entități. Cheltuielile legate de aceste colaborări au fost suportate de mine, personal, sau de entități create de mine. Nu am primit bani de la alte persoane sau fundații românești ori străine, instituții de stat, fonduri europene etc.

Funcții, demnități, diplome

Nu am deținut nici o funcție sau demnitate publică, nu am primit nici un fel de indemnizații, diplome, decorații sau orice fel de alte avantaje sau privilegii din partea nimănui. Am refuzat public diploma de “revoluționar” și nu am primit, în consecință, nici un ban sau avantaj potrivit acestui “criteriu”. Am avut întotdeauna în minte cuvintele lui Avram Iancu, pe care le-am pus, în tinerețe, ca deviză a Ligii Studenților: “Nu ne-am luptat pentru jucării”.

Relația cu partidele și liderii politici

Nu am participat la activitatea partidelor politice care au dominat România postdecembristă. Singurul lider politic pe care l-am susținut a fost domnul Ion Rațiu. Din păcate, încercările domniei sale nu au fost încununete de succes.

De-a lungul timpului, am fost în situația să discut sau să negociez implicarea în proiecte politice majore, dar nu am identificat nici o posibilitate realistă de a ajunge la un rezultat constructiv, care să corespundă modului în care consider eu că trebuie slujită România.

În calitate de fondator al Ligii Studenților am avut, în ianuarie 1990, contacte și discuții cu domnul Ion Iliescu și alți membri ai conducerii Frontului Salvării Naționale, recent instalat la putere. Am refuzat să ader la FSN, deoarece am considerat politica și orientarea acestuia contrară intereselor naționale. Am luptat cu toate forțele mele, alături de colegii mei, împotriva acestei formațiuni, pe care am considerat-o, din capul locului, un pericol pentru România.

Am fost, pentru câteva luni, membru al Alianței Civice (1990-1991), din care a trebuit să demisionez, fiind într-un sever dezacord cu majoritatea membrilor consiliului de conducere. Fiind încă student atunci, opoziția mea la deciziile acelu consiliu, format din oameni cu o

anumită reputație profesională și o bine conturată imagine publică, ar fi fost inutilă și imposibil de susținut public sau politic. Am respins proiectul pus la cale de grupul constituit în jurul domnului Emil Constantinescu de către liderii ai Alianței Civice și ai altor structuri. Nu am fost de acord cu îndepărtarea lui Ion Rațiu din cursa prezidențială și, mai ales, nu am fost de acord cu liniile de acțiune ale Convenției Democratice (1992-2000), pe care le-am evaluat ca falimentare și subordonate, practic, aripii FSN conduse în acel moment de domnul Petre Roman.

Am elaborat, în septembrie 2000, un posibil proiect de țară (*“Misiunea noastră: salvarea statului român”*) pe baza căruia am avut discuții și negocieri cu liderii politici ai Alianței Naționale, domnii Valeriu Tabără, Virgil Măgureanu și Mircea Druc. Am apreciat că doar printr-o capacitate responsabilă a unor zone de forță mai puteau fi oprite, atunci, degringolada și corupția ce năpădiseră țara. Ar fi fost, în opinia mea, singura posibilitate de a opri revenirea completă la putere a grupării domnului Iliescu (nu cred că mai e cazul să comentez consecințele aceluia regim, devastator și nociv pentru societatea românească). Negocierile au rămas fără rezultat și, în consecință, nu m-am înscris în alianța respectivă și nu am candidat (liderii respectivi optând, ulterior, pentru o altă direcție politică, cea reprezentată la vârf de domnul Traian Băsescu).

În perioada 2000-2015 nu am susținut nici o inițiativă politică, dar am participat la numeroase activități civice și culturale, în țară și străinătate.

Un mesaj și o rugămintă

Nu mi-am schimbat niciodată opțiunile și nici nu am abandonat vreun moment valorile în care cred: cele ale civilizației românești, ale spiritualității creștine, ale democrației și libertății. Am avut mereu ca reper ideatic opera lui Eminescu iar ca temei credința în Dumnezeu și dragostea de patrie. Nu am cedat niciunei presiuni și niciunei amenințări – și au fost destule în acești ultimi 30 de ani. Am făcut atât cât am putut (mult, puțin, alții vor aprecia), dar întreaga mea activitate culturală, civică și politică a fost spre apărarea intereselor țării și ale poporului nostru.

Rugămintea mea este, stimați cititori, să cereți oricui ar vehicula sentințe sau etichetări care ar contrazice cele afirmate de mine în această scrisoare, să prezinte probe. Veți constata cu ușurință că nici una dintre acuzațiile care mi-au fost aduse nu pot fi probate, aceasta pentru simplul motiv că cei care le vehiculează fie mint cu nerușinare, fie s-au lăsat amăgiți de cine știe ce denigratori de profesie, mai mult sau mai puțin „dezinteresați”.

Nu pretind celor ce nu agreează eventualele mele mesaje sau propuneri civice ori politice să fie de acord cu mine. Cred, însă, că am dreptul să le cer să nu mintă și să nu-i înșele pe oameni. Atâta tot.

În rest, sănătate și Doamne ajută !

București, 4 Aprilie 2016

Marian Munteanu